

عنوان مقاله:

چیستی نهاد در فلسفه های جان سرل و فرایسم با توجه به آثار علی اوسط حسینی

محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، تاریخ و تمدن (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

آرش آذریک - مدیر اندیشکده ی کلمه گرایان ایران (فرایسم)

پروین احمدی - فعال اندیشکده ی کلمه گرایان ایران (فرایسم)

رابعه شمس - عضو اندیشکده ی کلمه گرایان ایران (فرایسم)

خلاصه مقاله:

شعر طبیعی یا سبز نگرگاهی بر پایه ی اصالت زمین است که باور دارد تمام مکاتب و باورهای زیبایی شناسی جهان از ادبیات کلاسیک و سنتمند گرفته تا جنبش های آوانگاردیستی، اومانیستی، مدرنیسم، مرکزستیز و معناگریز پسامدرنیسم در یک نقطه و نکته هم داستان اند و آن تحمیل نگره های قضاوتگر و انسان مدارانه ی زیبایی شناسی ناطبیعی در تمام هنرها و ادبیات است. در این نوشتار که به روش توصیفی-تحلیلی فراهم آمده است ضمن بیان نگرش شعر طبیعی، نوع نگارش آن، مولفه های شعر طبیعی ارائه شده، سپس با توجه به فلسفه ی شعر طبیعی (سبز) آثار دکتر علی اوسط حسینی که بر مبنای فلسفه ی شعر طبیعی سروده شده اند مورد بررسی و تحلیل قرار خواهند گرفت. لذا بر این مبنا شعر و ادبیات طبیعی بازگشتی و آنگارد دارد به ارتباط بیواسطه ی انسان برای دریافت زیبایی شناسی زمین محورانه ی ناقضاوت تگر که جنس سوم بنیادین تمام دوگانه انگاری های ایدئولوژیک دربارهی هستی و هستی مندان و نقد زمین محورانه ی تمام دستامدهای مدنی، فرهنگی، علمی، هنری، عقیدتی انسانی است. حسینی در تلاش بوده است تا در اشعارش با جهان اطراف و دگرسوژه های طبیعیتباط بیواسطه برقرار کند. در این راستا توانسته است با فراروی از ژانرهای ادبی متعدد این محتوا را بیان، و قلم خود را محدود و محصور در یک ژانر خاص نماید.

کلمات کلیدی:

شعر طبیعی، اصالت زمین، نهاد، فرانهادی، امور طبیعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2015355>

